

Sygn. akt **VII K 191/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant sekr. sąd. Ignacy Symanowicz

w obecności oskarżyciela prywatnego Z. G. (1)

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniach ; 06.10. 24. 11. 2014 roku ,19. 01. 30.03. 01.06. 07. 09. 2015 roku

Sprawy : **A. A. (1)** syna H. i B.

urodzonego (...) w B.

Oskarżonego o to ,że :

w piśmie z dnia 01. 05. 2013 roku skierowanym do G. i E. M. zniesławił oskarżyciela prywatnego Z. G. (1) , niesłusznie zarzucając ,że „... Z. G. (1) bezprawnie uznaje siebie / przynajmniej tak się przedstawia policji i podpisuje na dokumentach /za Zarząd, Zarządcę i Prezesa Wspólnoty Mieszkaniowej”, „... Z. G. (1) kieruje do nas bez uzasadnione żądania finansowe...”, „... Z. G. (1) kierował wielokrotnie i kieruje wobec Nas groźby karalne za co został skazany, prawdopodobnie kradł wodę z naszych instalacji , zniszczył wielokrotnie nasze mienie poprzez zalewanie , prowadzi na terenie budynku nielegalne prace budowlane, ... zachowuje się agresywnie w stosunku do nas i naszych najemców...”czym naraził oskarżyciela na poniżenie w opinii publicznej

tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

ORZEKA

Oskarżonego A. A. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zasądza od Z. G. (1) na rzecz A. A. (1) kwotę 797, 04 złote tytułem poniesionych przez niego kosztów zastępstwa adwokackiego / w tym wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 648 złotych i podatek VAT 149,04 złote/.

Sygn. akt VII K 191/14

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny w dniu 20.08. 2013 roku wystąpił z oskarżeniem przeciwko A. A. (1) o popełnienie przez niego przestępstwa zniesławienia tj. czynu z art. 212 § 1 kk.

W związku z powyższym w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W maju 2010 roku firma (...) z O. zawarła umowę najmu z firmą (...) A. A.. Na mocy tej umowy firma p. M. prowadziła w lokalu znajdującym się w S. przy ul. (...) skup i sprzedaż podręczników szkolnych. Działalność ta sprowadzona jest głównie w sezonie letnim ,kiedy jest największy popyt na podręczniki szkolne. W kwietniu 2012 roku p. M. umieścili na zewnętrznej ścianie budynku tablicę informującą o prowadzonej przez nich działalności .

W dniu 25 maja 2012 roku Z. G. (1) w imieniu Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul (...) w S. wystąpił przeciwko firmie Skup (...) o „uregulowanie umowy dot. reklam umieszczonych na zewnętrznej ścianie budynku”. Pismo to nie znalazło odzewu ze strony firmy p. M..

Następnie w dniu 27 listopada 2012 roku Z. G. (1) w imieniu w/w Wspólnoty wystąpił przeciwko E. i G. M. z powództwem o ochronę własności. Sprawa o sygn. akt I C 1634/12 zawisła przed Sadem Rejonowym w Siedlcach.

Pełnomocnik pozwanych wnosił o oddalenie powództwa podnosząc że Z. G. (1) nie ma legitymacji czynnej do występowania po stronie powoda. W sprawie tej strona przyzpozwana był A. A. (1).

Dodać należy, że do akt zostało złożone oświadczenie z dnia 15.04. 2013 roku sporządzone i podpisane przez Amina A. /k 107 akt odpis/ skierowane do wszystkich najemców firmy (...) należącej do A. A. (1), iż Z. G. (1) nie należy przekazywać jakichkolwiek pieniędzy za wywieszane reklamy na budynku. Do akt złożone zostało także przedmiotowe oświadczenie z dnia 1 maja 2013 roku sporządzone przez A. A. (1) /k odpis k 109 akt oraz k 8 akt/.

A. A. (1) w „oświadczeniu” z dnia 1 maja 2013 roku stwierdził, że udzielił zgodny na zawieszenie reklamy przez Centrum (...) G. M. i E. M.. O. też, że żądanie o zdjęcie reklamy jak również roszczenia finansowe kierowane przez najemców przez Z. G. (1) są całkowicie bezpodstawne. Dalej stwierdza : „Z. G. (1) bezprawnie uznaje siebie / przynajmniej tak się przedstawia policji i podpisuje na dokumentach/ za Zarząd, zarządcę i Prezesa Wspólnoty Mieszkaniowej /.../ kieruje do nas bezuzasadnione żądania finansowe / do dnia dzisiejszego żadne wysuwane żądanie nie zostało uznane ani zasądzone na rzecz Z. G. (1) /.../Kierował wielokrotnie i kieruje wobec nas groźby karalne za co został skazany , prawdopodobnie kradł wodę z naszych instalacji , zniszczył wielokrotnie nasze mienie poprzez zalewanie , prowadzi na terenie budynku nielegalne prace budowlane/ trzykrotnie uniemożliwił już odbycie kontroli nadzoru budowlanego bezprawnie zamykając korytarz stanowiący część wspólną / uniemożliwia lub utrudnia działalność naszym najemcom, zachowuje się agresywnie w stosunku do nas i naszych najemców , powoduje często bezpośrednio lub pośrednio rezygnację ze współpracy z nami.”

W konsekwencji w piśmie wnosił o oddalenie roszczeń Z. G. (1) w całości.

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o : wyjaśnienia A. A. (1) /k 69-70v/, częściowe zeznania Z. G. (1) /k 79-81,213v/, zeznania G. M. i E. M. / akta Ko 165/15/, odpis oświadczenia / k8/, odpisy ze sprawy I C 1634/12 Sądu Rejonowego w Siedlcach /k 68-109/.

A. A. (1) nie przyznał się do postawionego mu zarzutu zniesławienia. Wyjaśnił, że w „oświadczeniu” z dnia 01 maja 2013 roku napisał prawdę. Pan M. ,który od niego wynajmował lokal potrzebował umieścić reklamę na ścianie budynku na co A. A. (1) wyraził zgodę, natomiast Z. G. (2) zażądał od pana M. zapłaty za wywieszenie reklamy. W tej sytuacji G. M. poprosił go o napisanie takiego oświadczenia ,które mógłby następnie przedstawić w procesie cywilnym.

Odnosnie treści oświadczenia to A. A. (1) wyjaśnił, że Z. G. (1) nie informował go o zabraniach „fikcyjnej wspólnoty”, wcześniej Z. G. (1) takie podobne roszczenia wysuwał pod adresem poprzedniego najemcy tj. pana L.. Poza tym w Sądzie Rejonowym w Siedlcach toczyło się postępowanie przeciwko Z. G. (1) o groźby karalne na szkodę syna oskarżonego tj. Amina A. ,zaś w prokuraturze w S. toczyło się postępowania dot. zniszczenia mienia tj. zalewania domu którego miał dokonać także Z. G. (1). Reasumując- A. A. (1) wyjaśnił, że napisał oświadczenie w obronie swego klienta tj. najemcy G. M. i jego matki E. M. przed zapłatą której jego zdaniem niesłusznie domagał się Z. G. (1).

Sąd zważył co następuje :

W ocenie Sądu wyjaśnienia złożone przez A. A. (1) są całkowicie wiarygodne, znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym i pozwalają na uznanie, że jego „oświadczenie” nie było zniesławieniem oskarżyciela prywatnego Z. G. (1).

Natomiast oskarżyciel prywatny Z. G. (1), który w większości przyznaje fakty wskazywane przez A. A. chce wykazać, że treść „oświadczenia” zniesławiała go. W ocenie Sadu takie stanowisko jest błędne i z obiektywnego punktu widzenia – bezpodstawne.

Z. G. (2) zeznał, że oświadczenie które napisał A. A. (1) zawiera treści zniesławiające i nieprawdziwe. Jego zdaniem oskarżony A. A. (1) dobrze wie, że to oskarżyciel jest „zarządem” gdyż odbyło się zebranie wspólnoty / nie jest w stanie podać daty/ na którym Z. G. (1) poinformował obecne osoby /było ich ok. 7/ , co aktualnie dzieje się w postępowaniu cywilnym IC 1634/12 . A. A. (1) wiedział, że takie zebranie odbyło się i jego zdaniem A. A. (1) dobrze wie, że Z. G. (1) był zarządem wspólnoty w latach 2010/2011 .Zarząd bowiem jest jednoosobowy a przed nim funkcję tę pełniła jego żona A. K.. On jako zarząd wspólnoty „został zobowiązany” do wysłania pism do wszystkich najemców , którzy wywiesili reklamę na budynku . Nie było to żądanie finansowe. Oskarżyciel wskazał też, że przed Sądem Rejonowym w Siedlcach toczy się postępowanie karne ,gdzie to Amin A. jest oskarżony o pobicie Z. G. (1).

Natomiast oskarżyciel przyznał, że miał postępowanie karne o groźby karalne na szkodę Amina A. , które zakończyło się warunkowym umorzeniem. W sprawie 1 Ds 1980/13 toczyło się w tut. Prokuraturze postępowanie dot. zalania budynku przy ul. (...) ale zakończyło się to umorzeniem .

G. M. przesłuchany w drodze pomocy prawnej zeznał, że na potrzeby toczącego się procesu cywilnego potrzebował oświadczenia A. A. (1) , że wynajmujący udzielił zgody na wywieszenie reklamy. Oświadczenie które znajduje się na k 8 akt złożył osobiście w Sądzie Cywilnym w S..

Natomiast E. M. potwierdziła, że wynajmuje lokal od A. A., funkcjonuje on tylko w okresie letnim. Nie zna Z. G. (1), nie spotkała go osobiście, nie wie jakie ma on roszczenia przeciwko oskarżonemu .

Okoliczności wskazywane przez powyższych świadków są wiarygodne i znajdują potwierdzenie nie tylko w wyjaśnieniach oskarżonego ale też w zeznaniach oskarżyciela.

Przechodząc do oceny prawno- karnej zachowania oskarżonego stwierdzić należy, że Amin A. nie kwestionuje, że sporządził oświadczenie z dnia 1 maja 2013 roku ale należy dać mu wiarę, że działał w uzasadnionym interesie prywatnym swoim i swoich najemców tj. państwa M.. Nie działał z zamiarem zniesławienia Z. G. (1), tylko w celu zabezpieczenia swego interesu oraz interesu najemców, albowiem wiedział, że Z. G. (1) powołując się na swoją funkcję „rzekomego” Zarządcy nieruchomości władającego nią w imieniu wszystkich właścicieli lokali umiejscowionych w budynku usługowo -mieszkalnym przy ul. 11 Listopada 19 żąda od najemców różnych -jego zdaniem- nieuprawnionych opłat m. in. z tytułu wywieszania na elewacji budynku szyldów informujących o rodzaju i zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Podnieść należy, że kwestia prawidłowego umocowania prawnego do występowania jako zarządu Wspólnoty przez Z. G. (1) jest sporna i podważana także w toku procesu cywilnego sygn. akt I C 1634/12.

Treść oświadczenia z dnia 1 maja 2013 roku nie jest gołosłowna lecz wynika ona z osobistych doświadczeń oskarżonego z oskarżycielem prywatnym który wobec niego wysuwał szereg powództw jak i zawiadomień karnych .Poza tym nie podnosił okoliczności nieprawdziwych nawet w kwestii gróźb karalnych albowiem wiadomym jest sądowi z urzędu, że wobec Z. G. (1) w VII Wydziale Karnym zostało prawomocnie warunkowo umorzone postępowanie karne sygn. akt VII K 1019/10 o to, że wypowiadał groźby karalne wobec syna oskarżonego -Amina A. tj. o czyn z art. 190§ 1 kk. Toczyło się też postępowanie karne sygn. akt. VII K 802/13 dot. popełnienia występku z „prawa budowanego” w którym Z. G. (1) został skazany prawomocnie za utrudnianie kontroli Inspekcji Budowlanej w budynku przy ul. (...).

Bezspornym jest, że A. A. (1) „oświadczenie” sporządził na prośbę państwa M. , celem wykorzystania tegoż oświadczenia przed sądem cywilnym jako dowodu w procesie cywilnym z powództwa Z. G. (1) przeciwko państwu M. o ochronę własności .Pisma tego nie publikował nigdzie indziej ,nie umieścił go w internecie , czyli w zasadzie zostało ono sporządzone do wiadomości pozwanych, na ich prośbę przeciwko nieuzasadnionym - w ich ocenie - roszczeniom wysuwanym przeciwko nim , jak również oświadczenie to nie było i nie miało być rozpowszechnione poza procesem cywilnym przed sądem .Tak wąska grupa docelowa odbiorców świadczy o braku zamiaru i braku znamion

zniesławienia czynu A. A. albowiem trudno uznać za zniesławienie to ,że ktoś broniąc się lub nawet broniąc osoby trzeciej przed Sądem dowodzi bezzasadności wysuwanych wobec niego roszczeń cywilnych lub oskarżeń w procesie karnym , co może powodować czasami dyskomfort u oskarżyciela lub powoda. Tak jest też w niniejsze sprawie, gdzie oskarżyciel prywatny poczuł się dotknięty treścią oświadczenia oskarżonego. Przyznać tu należy- oświadczenie to stawiało go samego w niekorzystnym świetle i wykazywało niezasadność jego powództwa w procesie cywilnym .

Taka jest jednak istota sporów przed Sądem , że strony mogą podnosić w tych sporach okoliczności niekorzystne dla strony przeciwnej a nawet takie, które mogą ją w sposobu subiektywny zranić.

Sąd orzekający stoi na stanowisku ,że przed sadem cywilnym czy karnym nie można zniesławić innej osoby w rozumieniu występku art. 212 § 1 kk ,dlatego w przypadku tego konkretnego „oświadczenia” sporządzonego przez A. A. (1) należało wydać wyrok uniewinniający.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia art. 632 ust. 1 KPK.